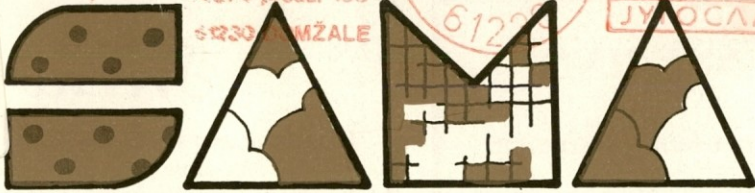

TOSAMA

JUGOSLAVIJA
0270
JUGOSLAVIJA

KNJIŽNICA DOMŽALE
Ljubljanska 58
61230 DOMŽALE

GLASILO DELAVCEV TOSAME ŠT. 12 · DECEMBER 1991 · LETO XXVI · Izhaja od oktobra 1965

BOGATO GORICA OBRODI VAM,
BOGATO SE POLJE OPLODI VAM,
PODELI BOG KRUHA BELEGA,
VSI LICA BODITE VESELEGA.

Oton Župancič

POVEST O DOBRIH LJUDEH

V okviru pomoči beguncem so tudi domžalski sindikati prispevali svoj delež. Zbrali so denar za plenice v vrednosti 40.000,00 SLT, 70 brisač, 60 rjuh in prevleke za 30 blazin. Vse to bo beguncem v naši občini razdelila občinska organizacija Rdečega križa. V Domžalah je trenutno 370 beguncev. Večina je našla zatočišče pri družinah, nekaj pa jih je RK nemestil v izpraznjena stanovanja. Predstavniki sindikata so tudi skupaj s predsednikom te organizacije Branetom Kosmačem obiskali družino DANOTA JUTERŠKA, našega upokojenca, ki je pod streho sprejel kar 9 Dubrovčanov.

Dano je ob napadu na Dubrovnik povabil svojega dolgoletnega prijatelja, s katerim sta bila v petdesetih letih skupaj pri vojaki v Šibeniku, naj z ženo pride v Slovenijo.

“S prijateljem sva že skoraj 40 let v stalnih stikih – bodisi po telefonu ali pošti. Ko sem videl, kaj se na Hrvaškem dogaja, sem ga povabil k nam. Dva dni po tem vabilu se mi je oglasil in me prosil, naj mu rešim otroke in vnuke. Nisem pomišljal niti za hip“, pravi DANO, ki skupaj s prav tako upokojeno ženo ZOFKO in hčerko Polono živi sredi Doba.

Pot v Slovenijo je bila za Katico Dragovič, Marijo Brautovič in Ankico Rešetar skupaj s šestimi otroki, stari od 6 mesecev do 7 let, vse prej kot lahka.

“Od doma smo šle 16. oktobra z dvema avtomobila. Ena od deklic je na invalidskem vozičku in le zato so nam dovolili na ladjo z avtom. Potovala smo s Slavijo. Pot, ki sicer ne predstavlja nobene posebnosti, je trajala 44 ur. S seboj nismo imele dovolj hrane, otroci so bili lačni, saj smo v 44 urah le enkrat jedli. Na ladji nas je bilo 1200. Nas 9 je spalo v eni kabini z eno posteljo. Pot nas je stala okrog 5.000,00 din. Tudi vso hrano, če jo je bilo sploh mogoče dobiti, je bilo treba plačati. Niti kruha ni bilo“, pravi Marija, ki pa dodaja, da so neprijetnosti potovanja skoraj pozabljene, ostaja pa grenak priokus. Kakorkoli že, srečne so, da so lahko pravočasno zapustile Dubrovnik, saj so kmalu po njihovem odhodu zaostriili pogoje za zapustitev mesta. Njihovi možje so ostali doma. Eden je bil zaposlen na letališču, drugi v kmetijski zadrugi v Konavljah, eden pa dela v Dubrovniku. Biti morajo vsak čas na razpolago za mobilizacijo. Dekleta so v stalnem stiku z Dubrovnikom, saj v zadnjem času telefonske zveze spet delujejo.

“Cel svet misli, kako Dubrovnik dobiva pomoč“, pove Marija. “Pomoč res prihaja, a gre naravnost v trgovino Dubrovkinja, ki blago potem prodaja.

Človek verjeti ne more! Ljudje imajo denarja čedalje manj. Dubrovnik je še vedno močno oblegan. Jaz živim v Konavljah oz. sem živela. Mož je telefoniral, da je vse porušeno, naša hiša požgana in v vasi je ostala le ena cela hiša.

Nekaterim ljudem se je od vsega hudega omračil um. Me, ki smo tukaj, si vseh grozot niti predstavljati ne moremo. Šele, ko se bomo vrstile, bomo verjetno vse dojele“.

Katica, Marija in Ankica so vesele, da so na svetu še dobri ljudje, kot sta Dano in Zofka. Vedo, da ni lahko sprejeti pod streho toliko ljudi. Čeprav sta oba upokojena, pravijo dekleta, sta šele sedaj več kot aktivna!

Zofka se smeje: “Naenkrat smo res kar velika družina. Z Danotom imava tri hčerke in pet vnukov. Dve hčerki sta poročeni in ne živita doma. S prostorom smo sicer malo na tesnem, a kar gre. Kuhamo vsak zase. Drug drugemu se moramo prilagajati, pa kar gre. Otroci so zelo pridni, zlasti je zelo prisrčna najmlajša Mija. Priden in nezahteven otrok. Dano pravi,

da bo ostala kar pri nas. Želimo si le, da bi bili vsi zdravi in da bi bilo čimprej vsega konec.“

Malo je ljudi, kot sta Zofka in Dano JUTERŠEK. Brez trohice slabe volje in kot samo po sebi umevno sprejemata dejstvo, da pač imata povečano družino.

“Človek samo nase pomisli. Kaj bi bilo, če bi se znašel sredi vojne? Kdo ti bo pomagal, če ne prijatelj“, pravi Zofka, ki še dodaja, da jim veliko pomagajo tudi sosedje, prijatelji in znanci. Danotovi pevski kolegi iz Tosaminega okteta so takoj ponudili pomoč. Silvo Prenar je celo prinesel moko in krompir, otroci so preskrbljeni s potrebnimi oblačili, saj so s seboj pripeljali le nekaj malenkosti. Sosea Cerarjeva, po domače Logajeva, vsak drugi dan prinese mleko, sosed Vilar je pravkar prinesel jabolka, med in steklenico močnega. “Za Dubrovnik!“ je dejal.

“Ne, nisva ostala sama“, pravita Zofka in Dano. “Zato se vsem, ki nam pomagajo, zahvaljujemo. Saj sama vseh stroškov res ne bi zmogla. Oba sva upokojenca, s pokojnino pa veste, kako je. Velikokrat nas obiščeta Nada Pišek in Helena Mohar, zelo sva hvaležna tudi Mimi Zicherl, pa krajevni organizaciji RK DOB – obiskala nas je gospa Srebotnjakova, pa občinski Karitas. Hvala tudi sindikatu in občinski organizaciji RK. Posebno prav nam bodo prišle plenice.“

Zofka in Dano pravita, da so še dobri ljudje na svetu. Tega se še kako zavedajo Kati, Marija in Ankica, njihovih šest otrok in vsi, ki poznamo Zofko in Danota Juteršek, človeka z veliko začetnico. Devetim ljudem sta ponudila dom, toplino in prijazno besedo. Že samo slednje marsikdo od nas ne zna več dati.

Katici, Mariji in Ankici želimo ob Novem letu čimprejšnjo vrnitev domov, njihovim otrokom, da nikdar ne bi prestajali grozot, ki jih je danes deležna njihova domovina.

Zofki in Danotu pa predvsem zdravja.

ram, visoko produktivna tehnologija, da bi vse prodali in da ne bi bilo treba delavk premeščati v druge oddelke. Mi smo pripravljeni delati, želimo si dela – čimveč in oddelek bo storil vse, upam pa tudi, da bodo enako storile tudi druge službe.

VASILJA FLORJANČIČ
– Sanitetna konfekcija

“Letošnje leto je za nas zelo uspešno. Dela smo imeli več kot dovolj, manjkalo nam je ljudi, delali smo nadure. V glavnem smo delali ovoje PP, vojaške ovoje, torbice PP, omarice PP, torbice CZ, sterilno gazo.

V oddelku imamo 130 redno zaposlenih, ki so bili polno zasedeni in so se zelo izkazali, ko so brez problemov delali, kolikor je bilo potrebno. Res moram pohvaliti naše pridne ljudi. Delavke so se privadile na delo po GMP normah, popravili smo klima naprave. Največ problemov imamo z dobavo surovin. Večino jih je uvoženih, če štejemo, da se za uvoz šteje že tudi dobava s Hrvaške in Srbije.

Težave so tudi s prevozom iz vojnih območij. V oddelku imamo tudi nekaj novih investicij. Naj omenim stroj Multivak za izdelavo raznih setov. Nanj smo čakali kar precej časa, vendar pa še ne deluje redno, ker je problem s papirjem in folijo. Imamo tudi nov sterilizator, ki pa še ni v pogonu. Imamo še veliko načrtov, ki pa so težko uresničljivi.

Čuti se, da je naša Slovenija v težavah. Tudi od politične situacije je odvisna uresničitev načrtov.

Da bi le imeli delo, pa bo vse v redu.

MARJAN SVETLIN
– Pripravljalnica

“Čas nam ni naklonjen. Število zaposlenih moramo kar naprej zmanjševati. Trenutno delamo za mikalnico, tkalnico ovojev in V7v4 tkalnico širo-

kih tkanin. Nekaj malega izvozimo. Ves čas zahtevamo, da se nam zagotovi delo. V oddelku pravih informacij o dogajanjih na trgu nimamo. Naredimo, kar naroči komerciala. Včasih se neznansko mudi in moramo narediti, pa tudi če je treba čarati. Vedno smo mi krivi, če ni kaj v redu ali pravočasno narejeno. Vsak se lahko spotakne od nas, medtem ko oddelek niti slučajno ne sme vprašati, kdo je kriv, če ni naročil. Komuniciranje s strokovnimi službami je na zelo slabem nivoju. Včasih slišimo le govoriče, češ, da bo veliko naročil, ne veš pa ne, kaj je res, kaj ni. Včasih potem veliko naročilo res pride, včasih pa ne. Pred časom se je veliko govorilo, koliko tetra bo treba narediti, pa iz tega ni bilo nič. Zakaj? Občutek imam, da se prepočasi obračamo, pa nas prehitijo drugi. Perspektive ne vidim, če se bo nadaljevalo tako kot letos. Če bo stanje še naprej tako, bo katastrofa. Veliko je seveda odvisno od politične situacije. Prej smo dolžili ostalo Jugoslavijo, da nas bo pokopala. Če pa se naša vlada ne bo zavzela za lastno industrijo, nas bo pokopala ona.

Moje želje za novo leto so, da bo dovolj dela za vse v oddelku.

OTON KRIŽMAN
– Tkalnica širokih tkanin

“Tudi v tkalnici je situacija enaka kot v pripravljalnici. Polovico strojev je ustavljenih. Razlog je pomanjkanje naročil. Ljudje so zelo razočarani. Pogrešamo delovno sigurnost. Stroje kar naprej odkrivamo in pokrivamo. Negotovost slabo vpliva na ljudi. Tudi mi mislimo, da v podjetju ne naredimo dovolj, da bi naše izdelke primeroma in dovolj plasirali, predstavili in prodali.

V proizvodnji gaze planiramo posodobitev oz. preureditev petnajstih starih Picanolov. En stroj že dela tetra. Če bi jo delali vsi, bi zadostili potrebam in pokrili količino, ki jo dela zdaj kooperant. Pa tudi zastoj polovice strojev bi preprečili.

V novem letu si želim, da bi bilo dovolj dela za vse in da bi vsak pošteno

opravil svoje delo, za katerega je plačan.

MILAN DRČAR
– Belilnica

“Belilnica ima surovinske težave. Transport z juga je otežen, ovira so tudi meje. Nekaj surovin dobivamo iz Turčije preko Hamburga. Moram pohvaliti nabavno in izvozno-uvozno službo, ker so se res izkazali, da smo surovine ves čas redno dobivali. Zadnja dva meseca nas prizadeva zmanjšanje proizvodnje.

Doslej smo to reševali z dopusti in drugimi deli, ki prej niso prišli na vrsto (remont, preventivne zadeve). Za prihodnost, ki je sicer zelo meglena, imamo ogromno želja, saj smo v belilnici slabo opremljeni in kot taki bomo težko lovili korak z Evropo. Če bomo hoteli obstati, je potreben radikalen rez, ker dolgo časa ne bomo več zdržali, čeprav še relativno uspešno skušamo potegniti iz obstoječega, kar se največ da.

Ni pa vse črno. TOSAMA ima perspektivo z ustreznimi marketinškimi in razvojnimi prijemi. Če tega ne bomo storili se bomo ujeli v začaran krog. Če bomo popuščali, bo malo dohodka, malo investicij, slaba kvaliteta, vse manj naročil, vse manj dela. Tega se nas v TOSAMI veliko zaveda, ne pa vsi. In kdor se ne, mislim da je bolje, zanj in za vse ostale, če gre na cesto. Zdaj ni čas za osebne zamere. Če nekdo izpostavi problem, še ni rečeno, da gre za osebni napad. Konstruktivnih pripomb nekateri niso sposobni sprejeti, ker ne razumejo, da v podjetju nismo zato, da se med sabo zafrkavamo, ampak da čim bolje delamo. Prej bomo presegli osebne užaljenosti, prej bodo rezultati tu. Z usihanjem samoupravljanja usihajo tudi informacije in s tem motiviranost ljudi. To vedo vsi industrijski psihologi.

Priznanje Slovenije je pred vrati. Če jo bomo znali zgrabiti z obema rokama in glavo (znanjem) in če bo še vlada pametno urepala, bo vse v redu. Šele potem bomo lahko upali na “svetlo prihodnost.”

Jubilanti

Od meseca oktobra do konca leta bodo delovni jubilej slavili še:

10 let

MAJDA KOVIČ
MARJANNOVAK
EDO POZNIČ
ANIPRCE
ADNAN ČENGIČ
ALEKSANDER NEMEC

20 let

VIDA BIZILJ
ANA URBANIJA
JOŽI GREGORIČ
DRAGICA JEMEC
SOKA KOČAR
MARJAN OREHEK
MARJAN ORAŽEM
BORISLAVA ŠTRUKELJ
MARTA ZUPANC

30 let

JOŽI KRAMAR
VLADKA BERLEC
BERNARDA CERAR
CVETA MERKUŽIČ

Čestitamo!

ZAHVALE

Klubu upokojencev se najlepše zahvaljujem za obisk na domu, vsem članom kolektiva pa želim še veliko poslovnih uspehov.

TONE KRALJ

Ob izgubi našega očeta, ALOJZA ZUPANČIČA, se iskreno zahvaljujem sodelavcem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na zadnji poti.

MIRAN ZUPANČIČ z družino

Ob boleči izgubi najinega očeta, se iskreno zahvaljujeta vsem sodelavcem, ki so nama stali ob strani v teh žalostnih trenutkih. Zahvaljujeta se tudi sindikatu podjetja za izkazano pozornost.

MARJAN HAFNER
HELENA KOSEC

Ob boleči izgubi mojega očeta Franca se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz oddelka PIOH za denarno pomoč in podarjeno cvetje. Enaka zahvala tudi sindikatu Tosame.

Marinka Prašnikar

Ob boleči izgubi moje drage mame PEPCE NAHTIGAL se vsem sodelavkam in sodelavcem iz tkalnice širokih tkanin iskreno zahvaljujem za denarno pomoč in izreke sožalja. Hvala tudi sindikatu TOSAMA za denarno pomoč.

ZVONKA ROŽIČ

SPOROČILO UPOKOJENKE

Iskreno se vam zahvaljujem za letošnje srečanje. Bilo je zelo lepo. Hvala za postrežbo in darilo. Praznik sem lepo doživela med vami, slike mi bodo v trajen spomin.

Uredniški odbor Tosame:

Vladka Berlec, Majda Štempihar,
Jože Podpeskar, dipl. ing.,
Nada Korošec, Danica Avbelj,
Marjana Lubinič, dipl. iur.,
glavni urednik.

Glasilo podjetja TOSAMA
Vir, Šaranovičeva 35.

Izhaja enkrat mesečno v 1500 izvodih.

Tisk: Papirna tiskarna Krško.

Osnove in merila pri določanju stroškov, ki jih imajo delavci v zvezi z delom

Osnove v mesecu novembru

Nagrade mentorjem in inštruktorjem

1.229,30 SLT/176 ur

Delo v deljenem delovnem času s

– prekinitvijo nad 2 uri
2.048,80 SLT/176 ur

Dnevnice za službena potovanja v državi

– cela dnevnicca 820,00 SLT
– polovična dnevnicca 418,00 SLT
– znižana dnevnicca 303,00 SLT

Kilometrini z osebnimi vozili
12,10 SLT/km

Stroški za prevoz na delo

– oddaljenost do 4 km
44,00 SLT/dan
– oddaljenost od 4 km do 8 km 54,00 SLT/dan
– oddaljenost od 8 km do 12 km 64,00 SLT/dan
– oddaljenost od 12 km do 16 km 80,00 SLT/dan
– oddaljenost nad 16 km 94,00 SLT/dan

Odpravnine nad 20 let delovne dobe 30.732,00 SLT

Osnove za izračun deleža delovne učinkovitosti šoferjev in spremljevalcev

– prevožen kilometer 0,91 SLT
– tekoči kilometer 0,61 SLT
– spremljevalec tovora 0,36 SLT

□ Albina Kosmač

